

højere Rente af Indlaan end den anden. Det er en uheldig Konkurrence, thi naar de vedkommende Institutter give højere Indlaansrente, maa de ogsaa søge at faa højere Udlaansrente, og dette kan let komme til at gaa ud over den Sikkerhed, der kan opnaas ved Midlernes Anbringelse, da det jo altid er saaledes, at Sikkerheden staar i omvendt Forhold til Rentens Størrelse.

Kunne disse Betragtninger nu vel i Almindelighed gøres gældende, maa jeg dog sige, at jeg tvivler om, at man vil kunne undgaa væsentlige praktiske Vanskeligheder ved at faa fastsat en Maksimalrente, Vanskeligheder, som neppe let lade sig overvinde. En Vanskelighed ser jeg deri, at Renteforholdene ere saa forskellige i de forskellige Dele af Landet. Det fremgaar klart nok af Sparekasseinspektørens sidste Indberetning, der findes trykt i Ministerialtidende, hvorefter Sparekasserenten i Jylland gennemgaaende er højere end paa Sjælland, og det vil ses, at der i Reglen ydes $\frac{1}{2}$ pCt. mere for Indlaan i Sparekasser i Vest- og Nordjylland end paa Sjælland. Tænker man sig nu Maksimalrenten fastsat i Overensstemmelse med den gængse Rente paa Sjælland, kan det ikke undgaa, at det vil have til Følge, at Indskuddene gaa ud af de jydsk Sparekasser og gaa til Bankerne, som nok ville vide at hjælpe sig uden Stempelbegünstigelse paa den ene eller den anden Maade. Forudsætter man at Maksimalrenten fastsættes i Overensstemmelse med den Rente, der gives i Jylland, altsaa $\frac{1}{2}$ pCt. højere end paa Sjælland, vil der ikke opnaas synderligt ved Lovforslaget for de sjællandske Sparrekasser, idet der da vilde kunne konkurreres inden for denne Grænse om Indlaanen, og $\frac{1}{2}$ pCt. betyder ikke saa ganske ubetydeligt ved Indlaan i Sparekasser.

Lovforslaget gaar ud paa at fastsætte en Maksimalrente, uden at der gives nogen Hjemmel for Sparekasseraadet til at gøre Forskel paa, om Kapitalen kan fordres udbetalt paa Anfordring eller først med nogen Tids Varsel, skønt der ellers altid gøres Forskel i saa Henseende, saaledes at Renten er højere for Beløb, der indestaa paa Opsigelse, end for Beløb, der kunne hæves paa Anfordring. Dette synes man ikke i tilstrækkelig Grad at have haft for Øje ved Lovforslagets Affattelse, idet der kun er Tale om een Maksimalrente, men jeg antager, det vilde være hensigtsmæssigt, om Sparekasseraadet kunde faa Ret til at fastsætte en Rente for Kapitaler, der kunne hæves paa Anfordring,

og en anden for Kapitaler, der kun kunne hæves med nogen Tids Varsel. Ellers vil man ikke kunne undgaa Konkurrencen mellem Pengeinstitutterne, idet der da vil kunne stilles gunstigere Vilkaar for Udbetalingen af indskudte Beløb; der vil kunne loves Udbetaling paa Anfordring af Indskud af en hvilken som helst Størrelse, men det vil være en meget farlig Vej at komme ind paa, der vil kunne berede store Vanskeligheder for det paagældende Institut.

Det Punkt i Lovforslaget, der har givet mest Anledning til Omtale, er Sparekasseraadets Sammensætning, og her maa jeg erklære mig enig med dem, der mene, at en anden Maade end den, Lovforslaget bestemmer, vilde være at foretrække. Den mest nærliggende vilde jo være at lade Sparekasserne selv vælge Medlemmerne af Sparekasseraadet. Det vilde være ganske i Overensstemmelse med den gældende Ret for Sparekasserne til Selvstyre, og jeg ser ikke, der vil kunne være nogen uovervindelig Vanskelighed ved en saadan Valgmaade. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte, at det vilde være en uløselig Opgave at gaa denne Vej; men det forekommer mig, at det i al Fald ikke vilde være umuligt at finde noget, der er bedre end det, Lovforslaget bestemmer. Jeg tænker ikke paa, at den mindste Sparekasse skulde have lige saa stor Indflydelse paa Sammensætningen som den, der har mange Millioners Indskud, men man maatte f. Eks. kunne lade Sparekasserne vælge i Grupper, de mindste, de større og de allerstørste, hver for sig. Det vilde ikke være forbundet med saa store Vanskeligheder eller Ulemper, især da man for de mindste, Sognesparekasserne, har en Centralorganisation, hvorigennem Valgene for disse, der ere de fleste, maatte kunne foregaa. Naar Lovforslaget gaar ud paa, at Sparekasseinspektøren skal være Formand, maa jeg erklære mig enig med den højtærede Indenrigsminister i, at det vil være mindre hensigtsmæssigt. Jeg ser ikke, der ret vel kan gives Regeringen mindre Indflydelse paa Sparekasseraadets Sammensætning, end at Ministeren faar Lov til at vælge Formanden.

Det er i i Lovforslagets § 4 bestemt, at Sparekasseraadet kan gøre Undtagelser fra den til enhver Tid gældende Maksimalindlaansrente, for saa vidt angaar Skole- og Tyendesparekasser. Disse Kasser have jo en anden Karakter end Sparekasser i Almindelighed; de have ikke den til Dels forretningsmæssige Opgave som